

Kvad

Her er tekstene til noen kvad som kan passe i en vikingsetting.

SIGURDSKVADET

Hørt har jeg fra fordums tid
at ørnen farer rundt verden.
Nå skal jeg kvede om Sigurd den unge,
om hans første ferd.

Gullet av heden bar Grane,
Gullet av hed bar Grane
Sigurds sverd til dragens bane.
Sigurd han over dragen vant.
Gullet av heden bar Grane.

Ørnen er det raskeste dyr,
det flyger så lang en led.
Nå skal jeg kvede om Sigurd den unge,
nå først til strid han skred.

Skjoldene skinner i gylden sal,
han er ikke kommet for dans.
Sigurd den unge Sigmundssønn,
så nevner jeg navnet hans.

Sigurd kom her i salen frem,
han djervt til ordet tage.
Nå vil jeg ride til dvergeskog,
for de ville dyr at jage.

Hjalprek konge kar han så,
han legger Sigurd på sinnet:
"Dvergelist og trollet freidig

Inndalssaga 4: Blodhevn

bor i berget inne.”

Sigurd seg svinger på Granes rygg;
han slipper ingen tømmer.
Så lett og kjapt han rider frem,
som båten farer med strømmen.

Sigurd rider første dagen
til det lider mot kvelden.
Rittet bærer mot mørkeskog
fjernt mot skadesvelden.

Ormen glir over gullet frem;
det må vær mann vite.
Sigurd satt på Granes rygg
trist i morgenredet.

Grane bar gullet av heden.
Grane bar gull av heden,
Sigurd svinger sverdet i vrede.
Sigurd han over ormen vant.
Grane bar gullet av heden.

Grøft han gravde dyp ved vannet
hvorved ormen lå.
brystet raver derover bart
når eiter den spytter så.

Rask var da den unge Sigurd
- han med sverdet slo -
kløvet så den blanke orm
sønder i stykker to.

Ormens hjerte over ham hang.
over ei grøft så trang.
Sverdet Gram en flenge river
tredve alner lang.

Sigurd strøk ormens blod av sverdet,
strøk seg så om munnen.
Fuglesang og dyrespråk
straks han fatte kunne.

Inndalssaga 4: Blodhevn

Våpenet reddet skatt av gull,
- Sigurd det munne få -
da han våget den blanke orm
som på Gnitahien lå.

I den årle morgenstund
før en sol opprant,
fire og tyve kister gull
på Granes rygg han bant.

Gullet av heden bar Grane,
Gullet av hed bar Grane
Sigurds sverd til dragens bane.
Sigurd han over dragen vant.
Gullet av heden bar Grane.

Grane bar gullet av heden.
Grane bar gull av heden,
Sigurd svinger sverdet i vrede.
Sigurd han over ormen vant.
Grane bar gullet av heden.

VILLEMANN OG MAGNHILD

Villemann gjekk seg til storan å,
- Hei, fagraste lindelauvi alle -
der han ville gullharpa slå.
- For dei runene de lystet han å vinne -

Villemann gjenge for straumen å stå.
Mesterleg kunne han gullharpa slå.

Han leika med lente, han leika med kvist.
Og fuggelen tagna på grønande kvist.

Han leika med lente, han leika med gny.
Han leika Magnhild av Nykkens arm.

Men då steg trolli upp or djupaste sjø.
Det gjalla i berg og det runga i sky.

Då slo han si harpe til bonns i sin harm.
Og utvinner krafti ur trollenes arm.

Inndalssaga 4: Blodhevn

DEN BAKVENDTE VISA

Eg beisla min støvvel, eg sala mitt sverd,
så batt eg merri med sidun,
Så reiste eg meg til katemordsferd,
skulle standa den farlege striden,
 Eg låg og eg datt.
 Eg drøymde i natt,
 Eg totte det kvadet var bakvendt radt.

Og reven var raud, og ikorn var snau,
det var tvo dyr uti skogjen.
Der sto tvo ikorn og tamde ein bjørn,
dei ville havna'n fyr plogjen.

Og laksen oppe i furutopp,
han braut små-lauvi av greinir.
Og ikorn og ned på havsens botn
skulle brjota opp store gråsteinar.

Så kom det fram ei gråsala geit,
var avhogge alle tri beini,
så sende dei henna te Dovrefjell,
at ho sku' slå eld utav steine.

Så kom der fram ein gamal blind mann,
skulle sjå kor det leid no me tide.
Og månen han gol, og stjønnune song,
og gauken han skein borti lide.

ALLE MANN HADDE...(USENSURERT!)

Alle mann hadde fota,
min mann hadde ingen.
Tok eg meg et par nota,
gjorde min mann fota.

 Min mann, dansa fram,
note-fota hadde han,
lik så vel som ein annan mann.

Alle mann hadde arma,
min mann hadde ingen.
Tok eg meg et par tarma,

Inndalssaga 4: Blodhevn

gjorde min mann arma.

Min mann, dansa fram,
tarme-arma hadde han,
lik så vel som ein annan mann.

Alle mann hadde tomla.
min mann hadde ingen.
Tok eg meg et par komla,
gjorde min mann tomla.

Min mann, dansa fram.
komle-tomla hadde hann,
lik så vel som ein annan mann.

Alle mann hadde auga,
min mann hadde ingen.
Tok eg meg et par sauva,
gjorde min auga.

Min mann, dansa fram,
sauve-auga hadde han,
lik så vel som ein annan mann.

Alle mann hadde øra,
min mann hadde ingen.
Tok meg to låvedøra,
gjorde min mann øra.

Min mann, dansa fram,
døre-øra hadde han,
lik så vel som ein annan mann.

Alle mann hadde leppa,
min mann hadde ingen.
Tok eg meg et par nepa,
gjorde min mann leppa.

Min mann, dansa fram,
nepe-leppa hadde han,
lik så vel som ein annan mann.

Inndalssaga 4: Blodhevn

Alle mann hadde balla,
min mann hadde ingen.
Tok eg meg et par dalla,
gjorde min mann balla.

Min mann, dansa fram,
dalle-balla hadde han,
lik så vel som ein annan mann.

Alle mann hadde skinka,
min mann hadde ingen.
Tok eg meg jarn og klinka,
- klinka min mann skinka.

Min mann, dansa fram,
klinka-skinka hadde han,
lik så vel som ein annan mann.

Alle mann hadde stava,
min mann hadde ingen.
Tok eg meg et PAR staura,
gjorde min mann stava.

Min mann, dansa fram,
staure-STAVA hadde han,
mytjy ber enn ein anna mann!

EN BLOTSSANG

Spinn, spinn, teinen går,
norer vever nye år.
Disers vilje gå sin gang,
Frender, hør vår galdresang.

KVADET OM YNGVE-FRØY

Kong Yngve, stavbærer.
Kong Yngve, benkerytter.
Hornede jeger, bukkebror,
Regin, voks deg stor!

